

نکته‌هایی در باره دین و فرهنگ زرتشتی

در پیامی از سوی انجمن موبدان تهران به همکیشان، نکته‌هایی پیرامون دین و فرهنگ زرتشتی با آرمان یکپارچه‌سازی همکیشان یادآوری شد.

انجمن موبدان تهران، از دیرباز نقش پاسداری از باورها و بنیادهای دین زرتشت را داشته است. به همین سبب، انجمن موبدان تهران، این نکته‌ها را در نامه‌ای که در زیر مشاهده می‌شود، بیان نموده است:

به خشنودی اهورامزدا

گرامی سردبیر دوهفته‌نامه وزین امرداد، جناب آقای سلامتی با درود به سپاس از همه کوشش‌هایی که در راه انتشار تاریخ و فرهنگ ایران‌زمین و به‌ویژه دین و فرهنگ زرتشتی متحمل می‌شوید.

فلسفه‌ی وجودی دو وظیفه‌ی اصلی انجمن موبدان از روز نخست تشکیل تا کنون، پاسداری از اصول و فروع مسلم دین زرتشتی و مبارزه با هرگونه اندیشه‌های مغایر و مخالف دین و فرهنگ زرتشتی بنام دین زرتشتی بوده است. خواهشمند است دستور فرمایید که این چند مورد که شوربختانه انتشار نادرست آنها موجب سوء برداشت‌ها و سردرگمی برخی از بهدینان گردیده است، را در جای مناسب در آن دوهفته‌نامه به چاپ رسد تا دیدگاه کارشناسی انجمن موبدان تهران که تنها ارگان عرفی، رسمی و قانونی پاسخگوی مسایل دینی و فقهی جامعه زرتشتیان است، در مورد این چند مسئله دینی و مذهبی به آگاهی مردم به‌ویژه زرتشتیان سراسر جهان برسد، که موجب مزید بر تشکر و امتنان خواهد بود. و هر کس یا هر سخنران یا هر کتابی غیر از این باورها را به مردم آموزش می‌دهد، دیدگاه شخصی ایشان است و دیدگاه دین و فرهنگ زرتشتی نیست:

1. قبله زرتشتیان نور و آغاز روز دینی زرتشتیان از برآمدن خورشید یعنی گاه‌هاون است .
2. بالا بردن انگشت در زمان سرایش بخش « آفرینامه » توسط موبد، به مفهوم اینست که زرتشتیان گواهی می‌دهند که ایمان دارند که «خدا یکیست» و از دستورات رهبر راستگو و راستی‌جو و نیکی‌گستر کشور پیروی خواهند کرد. و بالا بردن انگشت دوم به این مفهوم است که « به پیامبری اشوزرتشت» ایمان داریم و با خدای خود عهد می‌بندیم که به دستورات اهورایی پیامبران به‌ویژه اندیشه و گفتار و کردار نیک رفتار نماییم .
3. باور به « تناسخ » یعنی حلول روح انسان در گذشته در جسم موجودی دیگر و انتقال پادافراه رفتار یک انسان به انسان دیگر، از دیدگاه دین زرتشتی کاملاً مردود است. زرتشتیان به جهان مینوی معتقد میباشند و باورمند هستند که چون انسان از توان فطری خرد (منه) و وجدان (دائنا) برخوردار شده‌است و میتواند با اراده اختیار خویش آزادانه راه خود را برگزیند، در برابر عمل کرد خویش چه نیک و چه بد مسئول است و باید پاسخگو باشد، از این رو اعتقاد بر این است که بامداد روز چهارم پس از مرگ روان از تن جدا شده و پس از محاکمه در دادگاه عدل اهورایی، بسته به عمل کرد خویش در زندگی مادی، در « وهیشتم مینو» (بهشت) و یا «اچیشتم مینو» (دوزخ) جای خواهند گرفت و «پادافراه» رفتار خویش را دریافت خواهند داشت. که همگی این باورها کاملاً با بقای روح یکی در جسم دیگری که تناسخ نامیده می‌شود، مغایرت دارد .

4. قبله‌ی زرتشتیان نور است و آتش در کیش زرتشتی، همانند مهری که از خاک کربلا درست شده برای شیعیان جهان یا صلیب برای عیسویان یا ستاره برای یهودیان باشد، به عنوان پرچم دینی و فرهنگی برای زرتشتیان است. «آتش ورهرام» که در آتشکده موجود است از ۱۷ آتش یعنی آتش نیاکانی باضافه آتش ۱۶ صنوف گوناگون درست شده و همواره توسط موبدان و موبدیاران با دقت و وسواس و در آیینی ویژه روزها با شعله و شب‌ها زیر خاکستر روشن نگاه داشته می‌شود. ورود به محل نگهداری آتش تنها برای نگهبانان آن که «آترو» خوانده می‌شود آزاد است. و هیچ‌کسی دیگر حق ورود به این مکان سپندینه را ندارند. در حالیکه «آتش آوران» مانند شاه‌ورهرام ایزد و «آتش زیارتگاه و پیران» نیاز به پاسداری و روشن‌بودن همیشگی ندارد و هر بهدینی در زمان زیارت خود شمع یا چراغی روغنی یا آتش با هیزم را روشن می‌کند و جلو نور آن، به ستایش اهورامزدا می‌پردازد و پس از پایان نماز نیز اجازه می‌دهد که خود به خود خاموش گردد.
5. گذاردن «تاج گل» بر سر آرامگاه در گذشتگان کاری غیر دینی و فرهنگی است و موجب آلوده شدن چهار آخشیج و محیط زیست می‌شود، از سال‌ها پیش از سوی انجمن موبدان وقت پیشنهاد شده که هرکس می‌تواند هزیننه تاج‌گل را به نامگاه درگذشته به هر ارگانی که مایل هستند پیشکش کنند و در آیین سی‌روزه آن درگذشتگان کاری غیر دینی و فرهنگی است و موجب آلوده شدن چهار آخشیج و محیط زیست می‌شود، از سال‌ها پیش از سوی انجمن موبدان وقت پیشنهاد شده که هرکس می‌تواند هزیننه‌ی تاج گل را به نامگانه‌ی درگذشته به هر ارگانی که مایل هستند پیشکش کنند و در مراسم سی‌روزه آن درگذشته در تابلوی مزین گذارده خواهد شد و از آن پس نیز در مجله فروهر نام اهدا کننده و به نامگانه در گذشته به چاپ خواهد رسید. برای هرچه بهتر برگزارشدن این امر مهم و رفتار خردمندانه با خانم میترا مرادپور و آقای موبد پدرام سروش‌پور در آتشکده تماس حاصل نمایید.
6. گاه شمار زرتشتیان، از اول فروردین آغاز و شامل ۱۲ ماه سی‌روزه و یک گاه ۵ روزه به نام گاه گاتایو است و هرچهار سال یکبار کیسه به نام روز» آورداد، دارد. نیاکان با فر و شکوه ما زرتشتیان با نامگذاری روزها به مفاهیم ایزدی (ستودنی) در حقیقت یک تقویم مفهومی بوده و دقیق‌ترین گاه‌شمار نجومی و دینی و فرهنگی و راستی‌گستر و نیکی‌افزا است و گاه‌شماری ایرانی که شش ماه نخست سال را در ۳۱ روز محاسبه می‌نمایند، تقویم رسمی کشور است که از سال ۱۳۰۷ تصویب گردیده و به هیچ‌وجه گاه‌شمار رسمی دینی و فرهنگی زرتشتیان نیست.
7. شایسته است که دوشیزگان و بانوان بهدین در زمان عادت ماهیانه در سر کلاس‌های دینی حاضر شوند و سدره و کشتی بیوشند و اوستا بسرایند. تنها دستور دین است که به کتاب اوستا دست نزنند.
8. دانشمندان اوستاشناس ثابت کرده‌اند که تمام پنج بخش «گاتا» کتاب آسمانی زرتشتیان که آورده پیامبر بزرگ ایرانی اشوزرتشت است، در دل یسنا بطور کامل و پاک و دست نخورده حفظ گردیده است و در آن کتاب طریقه انسانی زیستن به والاترین روش آموزش داده شده‌است. امید است همه زرتشتیان بتوانیم به همه آموزش‌های اهورایی اشوزرتشت در گاتاها عمل نماییم.